

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

SPORTUL

4
pagini
30
bani

Anul XXIV—Nr. 215 (5649)

Luni 17, iunie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Marele miting aviatic de la Băneasa

IERI, PE CERUL PATRIEI A FOST SĂRBĂTOARE

Seninul domină imensa boltă astrală, dantelată pe imaginare poteci ale văzduhului de nori albi-suvițe de argint desprinse parcă din pinzele lui Renoir. Este o dimineață splendidă, așa cum splendidă este — în entuziasmul și marea ei dragoste pentru aviație — mulțimea bucureștenilor veniți să urmărească marile miting de la Băneasa.

Printre zecile de mil de spectatori, toți cu priviri scrupule înălțimile cerului de iunie, mulți, foarte mulți copii — cu gladiole și garoafe — pregătite de părinți pentru înălții oaspeții ai mitingului, pentru curajoșii piloți sau iscusii parașutiști. Impună cu ei, trăind aceeași copilărească bucurie, tineri și oameni maturi dar și bărbați virstnici, cu priviri agere de condori, cu o aparte semeție a trupului, cu pași apăsați de fiicău, din aceia pe care nimeni și nimic nu-i poate clătina în forța lor de stejară ridicăți falnic la răsărit de drumuri. În ochii lor, în vorba lor domoală, de o emoționantă modestie, se oglindesc amintirile, multe din acele măturii și fapte de bărbăție înscrise cu litere de aur în glorioasa istorie a aviației românești.

Primele avioane — o formație de șase aparate IAK 18 — purtând drapelul Republicii Socialiste România și Partidului Comunist Român deschid marea paradă aeriană.

Inimile bat cu putere. Gîndurile calde, pline de recunoștință, străbat retrospectiv istoria deceniilor trecute, oprimându-se spre acele eroice începuturi ale zborului, căutînd și descoperind figurile legendare ale lui Traian Vuia, Aurel Vlaicu, Henri Coandă, pionieri remarcabili, deschiză-

tori de drumuri necunoscute pînă la ei în aviația mondială. Puritate în respect și cinstită, tradițiile de aur ale temerarilor piloți români ai generațiilor trecute sînt astăzi prezente în toată frumusețea și vigoarea lor sporite la entuziasma sărbătoare a Zilei aviației Republicii Socialiste România, la care își dau concursul cei mai buni aviatori — piloți, pianoriști, aeromodeliști, parașutiști ai generației zilelor noastre.

Trei elicoptere MI-4 coboară din înălțimi în perimetrul de aterizare. Ușile se deschid și, moment înedit de mare gingășie; zeci de copii, îndrăzneți „cravate roșii”, cu purpură în obraji — de neuitat va fi amintirea primului zbor! — aleargă, cu brațele pline de flori, spre tribuna oficială.

Poate că într-o zi, pașii unora dintre acești copii vor reveni pe pista de beton a aeroportului îndreptîndu-se, însă, atunci, spre carlinga miraculoasă a avioanelor sau — cine știe? — a navelor cosmice.

Mitingul aviatic continuă, sporind valențele de nerăbdare, de emoție, incitare și admirație. Cerul pare un imens stadion stăpînit cu măiestrie de așii pilotașului, de acești oameni minunați care seamănă din totdeauna cu eroii dragi ai copilăriei noastre.

Aplauza frenetică, prelungite pentru zborul în formație „cocor”, executat cu matematică precizie milimetrică de cinci pianești pilotate de veritabili maștri ai văzduhului. Același entuziasm la executarea „Caruselului” — proba care dă certificatul și-

Dan GĂRLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Parașuta...

CURCUBEU PESTE TIMP

Cerul Bucureștilor a fost ieri dimineață de un senin pe care cele câteva zdrone de nori l-au făcut mai pregnant. Spre acest cer s-au îndreptat, încă din primele ore ale zilei, sute de mii de perechi de ochi. De peste douăzeci de ani, acoperișul de azur al Capitalei n-a mai fost cercetat cu atîta interes și, poate, tot pentru prima oară în același interval de timp, privirile erau curioase și liniștite totodată, pentru că, aceasta sigur în premieră, marele spectacol urma să se desfășoare acolo sus, pe o scenă onorată, în atîtea stagioni, de mari interpreți cu nume românești.

Reînălțirea cu eroii înălțimilor s-a desfășurat sub zodia generozității pe care aveau s-o manifeste atît realizatorii spectacolului cit și publicul și, alături de ei, televiziunea (debutantă cu succes în acest gen de manifestății, și radioul, curajoș și decis în urma celei mai moderne mijloace de informare oriunde s-ar manifesta ele).

Mitingul aviatic de ieri ne-a părut — și aceasta nu numai simbolic — un curcubeu peste timp. Un curcubeu pe un cer senin, legînd peste ani nu numai vestitele aripi tricolore de ieri și de azi, ci însuși tinerețea ajunsă la maturitate a fiecărui dintre noi, răscolînd plăcuta nostalgie a unor ceasuri apuse, dar care se regăsesc.

Intr-adevăr, cîți dintre cei aflați printre sursle de mii de participanți la miting în București ori cine știe unde în țară, nu s-a revăzut copil, asistînd, cu acea dulce strîngere de inimă pe care o conferă emoția, la tradiționalele spectacole aeriene organizate cu ani în urmă, tot aici la Băneasa, ori la Pipera și chiar la Cotroceni? Niciodată, pînă ieri, n-au fost laolaltă Vuia și Vlaicu, Papană și Coandă, Calotă și Manolache, primele începuturi aviatice cu tehnica cea mai avansată, cărora savanți și zburători români le-au înlesnit, deopotrivă, mersul avîntat înainte. Parcă niciodată, atît de profund ca acum, nu s-a simțit acest filon de energii complexe dăruit de compatrioții noștri patrimoniului mondial al aviației. Și, tocmai de aceea, nu se pare momentul cel mai propice reducerii în actualitate a mariei rezerve de pasiune și capacitate nutrită încă în animat de cei care iubesc străvîitor țările înalte.

Sărbătoarea de ieri a însemnat efortul plener al actualelor capacități ale aviației sportive, bine susținut de prezenta masivă și calitativă a celei militare, care a constituit mai mult decît o completare de program, o participare de prestigiu. Concluzia care se impune la această reînălțire a publicului cu aviația sportivă, emoționantă tocmai prin căldura cu care a fost primită de ambele părți, prin prospețimea unor vechi sentimente nealterate de trecerea vremii, este aceea a necesității susținerii, în continuare, a interesului marelui public prin organizarea, și nu numai la București, a unor reuniuni aviatice combinate, dar și necesitatea revitalizării aviației sportive sub toate formele începînd, chiar din copilărie, cu construcția de aeromodele.

Fie ca mitingul de ieri, de pe aeroportul internațional Băneasa, să nu rămînă izolat în ungherul amintirii, ci să însemne reluarea unei stațiuni cu cît mai multe spectacole, fie ca ea să coincidă cu sprijinirea mult mai activă și multiplă a aviației sportive, fie ca arcul curcubeului sprijinit pe pilonii trecutului glorios și ai prezentului încărcat de dorinți să devină boltă generoasă sub care mlăditele tinere înflorite azi, să-și capete vigoare bărbătească mlîne.

Em. VALERIU

Dinamo a cîștigat Cupa României

Un frumos succes
al sportivilor români
in regatele internaționale
din Suedia și Cehoslovacia
**CINCI LOCURI I
LA PRAGA
PATRU LOCURI I
LA STOCKHOLM**

Citiți amănunte în pag. a 4-a

Epuizantă înaltă.

Pentru toți. Pentru jucătorii răpuși de oboseală, ca pe un cîmp de luptă. Pentru vechii prieteni Bazil Marian și Valentin Stănescu, tînd amîndoi drama minutului 90. Pentru toți arbitrii din țară, asistînd neputincioși la „demonstrația” funestă a lui Vasile Dumitrescu.

Finala de ieri a concentrat în 120 de minute toate energiile lrosite în această Cupă a României, care, din păcate, trăiește, în fiecare an, o singură zi: ziua finală.

A învins Dinamo. Ar fi putut învinge Rapid. Acest Rapid căruia „vrăjitoarele” gazonului nu-l lartă cele șapte cupe istorice ale domniei lui Baralki și Bogdan.

A fost un meci epuizant. Un meci în care doi oameni lăsați în umbră, dar al căror eroism, așa spune, a fost, poate, momentul cel mai frumos al finalului.

„Bebe” Năsturescu a vrut să învingă „vrăjitoarele”. Și a ieșit învingător, în cluda înfrîngerii.

Nelu Nunweiler a avut puterea de a se bate în cel mai greu meci al carierei

Victoria și legenda

sale, un meci la al cărui start avea totul de pierdut.

Există jucători care se tem să bată un penalty într-un moment cheie. Există jucători care recurg la întinerii diplomatice, pentru a se feri de focul bătăliei. Nelu Nunweiler n-a avut, însă, niciodată această tehnică versatilă, care figurează în trusa multor fotbaliști. Nelu Nunweiler a dus, timp de o jumătate de an, dorul bătăliei. Lăsat la vatră,

Nunweiler III și-a luat ieri o strălucită revanșă în meciul cu anii neîndurători, demonstrînd că pentru adevărații fotbaliști timpul curge altfel.

De cealaltă parte, „Bebe” Năsturescu, „saltimbancul”, servantul elitel, „cărdușul nebun” a avut puterea de a se bate lăra Dumitriu, apoi lăra Ionescu, tîind la un pas de ziua sa supremă.

A învins Dinamo. Ar fi putut învinge Rapid.

Dinamo speră să regăsească astăzi drumul arenei internaționale.

Rapid, învins, își sporește legenda.

De 30 de ani, oamenii tribunelor vorbesc despre talmosul penalty al lui Baralki în ultimul minut al meciului cu Suedia. Peste 30 de ani, copiii vor vorbi despre bara lui Neagu din ultimele secunde ale minutului 90.

Dinamo a învins.

Rapid își sporește legenda.

Ioan CHIRILA

DIENST E DE VINĂ?

Trebuia să scriu un articol despre atmosfera acestei finale. „Ai exact 60 de rînduri” — mi-a spus secretarul general de redacție. Multe? Puține? Nu puteam să știu. Putea să fie o finală pasionantă, și atunci spațiul ar fi fost strîmt, după cum s-ar fi putut să asist la o finală „la pas”, domoală, și atunci n-aș fi avut ce să scriu.

Finala celei de a 31-a ediții a „Cupei României” a început sub auspicii nefavorabile din punctul meu de vedere care repet aveau obligația să redau atmosfera. Sub un cer înnourat, în fața unui stadion pe jumătate gol, cei 22 de actori au luat un start oarecare. Scurgerea minutelor n-avea să aducă nimic deosebit — sub raportul atmosferei — nici pe teren, nici în tribune. Rapidul juca ceva mai legat, dar acuta se lăsa așteptată. Lîngă mine, „profesorul”. Constantin, își explică lipsa științei din joc: „Nu e Dumitriu pe teren. Se vede”.

Intr-adevăr, se vede. Repriza a doua. Încep să mă întreb ce voi scrie. E adevărat că deasupra stadionului norii sînt din în ce mai amenințători. E, totuși, prea puțin... atmosfera pentru o finală de Cupă.

În sfîrșit, dar nu din ferici, CEVA creează o oarecare atmosferă. Sistem în min. 55 și arbitrul nu vede o fault clar în careu asupra lui Ion Ionescu. Tribunele încep să se „încălzească”. Începe să fie atmosferă.

10 minute mai tîrziu, penalty pentru Dinamo. Arbitrul mută lovitura liberă la 16 m. A început să fiarbă cazanul...

Minutul 77. Penalty strigător la cer, la un henț în careu al lui Nunweiler III. Arbitrul arată, cu gestul piciorului, sugerînd (mă gîndesc că vrea să se autosugestioneze) că mingea l-a lovit în picior pe fundașul dinamovist. Dar tot stadionul a văzut mingea șutată de la 6-7 metri distanță de apărătorul dinamovist și oprită de mîna acestuia. Greșala arbitrului V. Dumitrescu este imensă și tot atît de flagrantă ca aceea a lui Gottfried Dienst în prima finală a campionatului european. E drept, n-a fost vorba de o cosire în careu, ca cea asupra lui Pavlovici, dar a fost un henț. Și ce henț! Atît de clar, încît aveai timp să-l pietezi, nu numai să-l fotografiezi...

În același minut, un frumos contraatac dinamovist le adu-

Marius POPESCU

Min. 121: Nunweiler III zîmbește fericit. Cupa României, pe care o primește în acest moment, constituie o răsplătire pentru eforturile depuse de el și de coechipierii lui în această palpitantă finală

Un moment din meci: Ionescu în luptă cu apărarea dinamovistă (Nunweiler III și Popu) Foto: V. BAGEAC

(Continuare în pag. a 3-a)

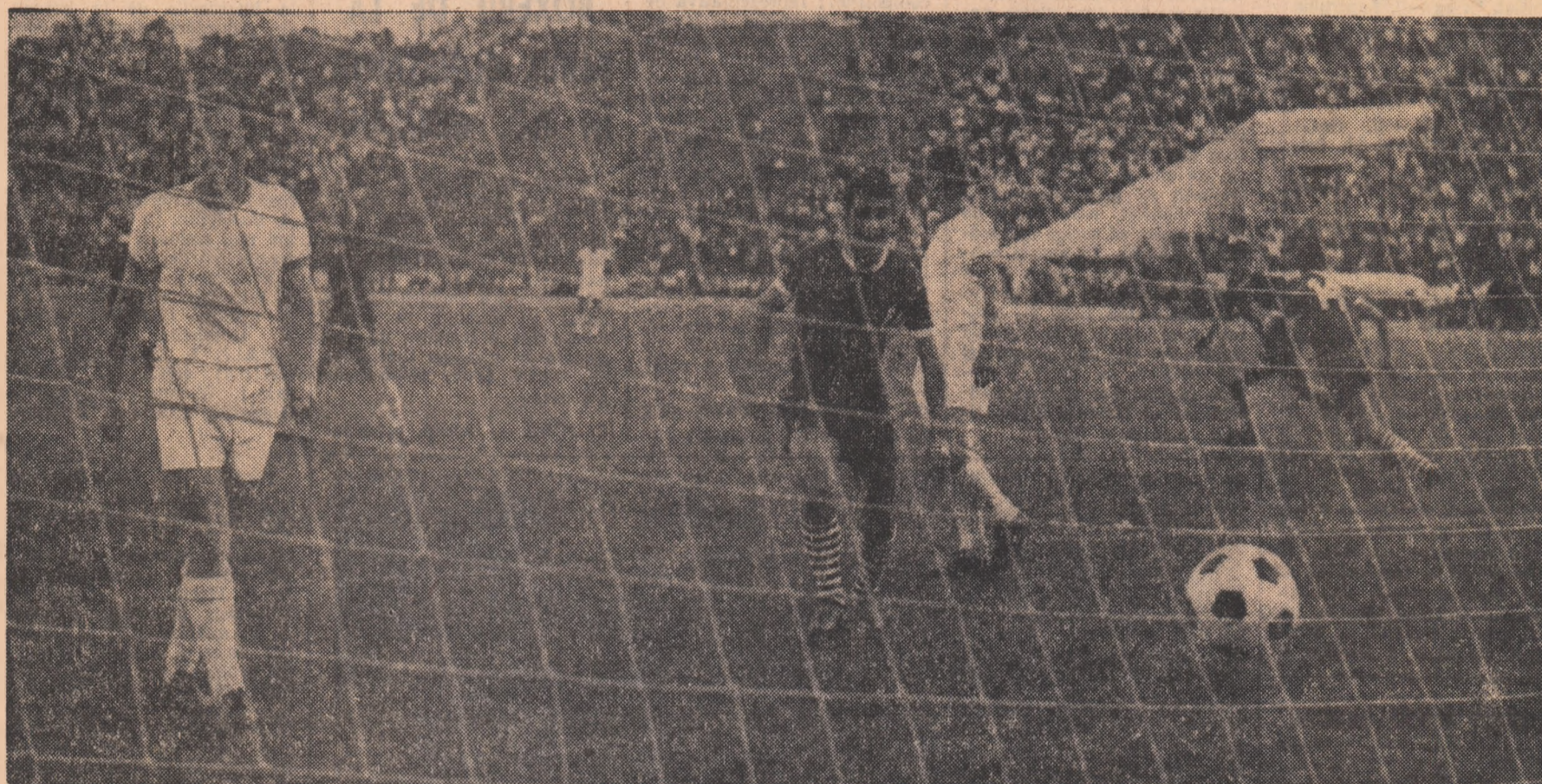
fotbal

DUPĂ 120 DE MINUTE DE MARE TENSIUNE:

Dinamo a cîștigat Cupa României

La un pas de... rejucare

Oricum, o finală din acelea care nu se uită ușor. Au lipsit numai 5 minute (ah, tradiționalele gafe ale lui Răducanu, până în min. 115 fără greșeală!) ca să avem rejucarea, ca acum opt zile pe "Stadio Olimpico".

Min. 70: Rapid a deschis scorul

Foto: ION ACHIȚEI

Până la prelungiri, dar în-deosebi în prima repriză, rapidiștii au jucat mai bine ca partenerul de întrecere, aducându-și o contribuție mai mare la reușita partidei. S-au mișcat mai mult, au pasat mai corect, au căutat poarta cu insistență, din felurite poziții.

vărvă de joc. În special Năsturescu (autorul golului înscris de Rapid în min. 70), care a avut o mare rază de acțiune, venind permanent și în sprijinul apărării.

De partea cealaltă, ca sistem și mișcare în teren, Dinamo și-a făcut jocul obișnuit. Precaut în apărare, și-a marcat prin Dinu și Stoenscu cele două virfuri centrale ale adversarului, iar în spatele liniei de fundași și-a postat un „libero” în locul lui Boc (care continuă să fie indisponibil) pe Nunweiler III, aflat ieri — la sfârșit de stagiune — la primul lui joc din actualul sezon fotbalistic.

sincronizat și cu execuții tehnice corecte. Din această cauză, combinațiile atacului s-au oprit undeva la ... jumătate și până în min. 20 n-am notat nici o minge pe spațiul porții lui Răducanu. Abia în repriza secundă Dinamo a combinat mai lucid și mai sigur, reușind în câteva rânduri să-i pună la încercare pe portarul Rapidului.

Reträind meciul

Surprizele care aveau să puncteze această memorabilă finală de cupă au debutat în minutul... 0. În timp ce ieșeau de la vestiare, spre a veni pe teren, cele două echipe au constatat că au îmbrăcat un echipament identic: tricouri și chiloși albi! Trăgere la sorți, favorabilă lui Dinamo, câteva minute de întîrire pentru ca Rapid să efectueze schimbarea necesară și, în sfârșit, intrare regulamentară pe teren.

Prima repriză se va desfășura sub semnul superiorității tehnice și teritoriale a rapidiștilor. După o primă incursiune a lui Pircălab, care evită cu abilitate atacul prin alunecare al lui Greavu, dar își încheie cursa cu o centrare în afara terenului de joc, Rapid preia inițiativa.

DINAMO BUCUREȘTI : Niculescu-Popa, Nunweiler III (1), Dinu, Ștefan-Gherghel, Stoenscu - Pircălab, Naghi (din min. 77 Lucescu), Dumitroache, Haidu. RAPID : Răducanu - Lupescu, Motroc, Don Coe, Greavu-Dumitru, Jomaicchi-Năsturescu, Neagu, Ionescu (din min. 68 Petreanu), Codreanu.

fi închis ochii, ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic! Un minut mai târziu, la un contractat, Dumitroache reușește nesperată egalare: 1-1!

Deci, prelungiri! În ultimele 30 de minute de joc, cele două echipe ajunse la capătul puterilor și epuzate, totodată, și nervos, acționează mai puțin clar. Dinamo are totuși mai multe resurse și este mai aproape de victorie, pe care Lucescu o va și realiza, prin golul înscris în min. 115. Ne-maiavînd ce pierde, Rapidele jese la atac, ca la hochei, împreună cu portarul Răducanu. Egalarea nu mai survine, ci, dimpotrivă, asistăm la majorarea scorului de către Lucescu, care profită de pozițiile înaintate ale întregii apărări rapidiste, majorînd scorul — 3-1, în min. 116.

Ceva mai slab au mers lucrurile în prima linie, unde Ionescu și Neagu (în special ultimul) n-au reușit să formeze un „cuplu”. Ei au fost, într-adevăr, marcați cu strictețe de Dinu și, respectiv, Stoenscu, dar printr-un joc de mai mare mobilitate, dublat de execuții tehnice corecte, în viteză, ar fi putut realiza mult mai mult. De altfel, a lăsat de dorit și colaborarea lor cu aripile Năsturescu și Codreanu, ieri amîndoi extrem de muncitori și în

Cum am spus la început, prelungirile au găsit amîndouă echipele aproape epuzate. Dinamo parcă ceva mai puțin, deoarece pe perioada celor 90 de minute acțiunea în expectativă, mai economică. A beneficiat, însă, și de marea greșeală a lui Răducanu (care în min. 115) a scapat balonul din mînă la picioarele lui Lucescu. Un singur minut mai târziu, Rapidul, complet uluit, primea și cel de al treilea gol...

Gh. NICOLAESCU

Estă regretabil că arbitrajul lui Vasile Dumitrescu (în nota lui și tușierii: Mircea Bică și C. Bărbulescu) a pățit această pasionantă finală de cupă, pentru care atât Dinamo cât și Rapid merită felicitări: tenacitate, și excepțională forță de luptă de o parte, joc tehnic, în viteză, spectaculos, de cealaltă parte.

Jack BERARIU

Cinci minute înainte și după finală...

CINCI MINUTE ÎNAINTE DE MECI. Cele două echipe se încălzesc pe terenul II, sub privirile ultimilor întîrziși. Se vede de departe că în ambele tabere domnește o atmosferă circumspectă. Treceam însă la atac și primul interviu este antrenorul VALENTIN STĂNESCU: „Ce să vă spun? Sunt îngrijorat, nu vedeți cum arată la față? Doctorul i-a interzis lui Dumitru să joace și fără el, fără Dinu și fără Pop va fi greu... Oricum, cred că echipele au șanse egale”.

„Tare aș vrea să câștigăm. Șiți, astăzi, băiatul meu, Florin, împlinște 10 luni și ce cadou mai frumos 1-aș putea face decît Cupa?”

Încep prelungirile... Pircălab pare îngrijorat. Dar, pînă la urmă, precizarea lui se va a-deveri și Cupa va lua drumul șoselei Ștefan cel Mare

Apar dinamoviștii. BAZIL MĂRIAN e foarte zgîrcit la vorbă: „Ce poate să fie? O lucră! O luptă străduț pe viață și pe moarte, pe care o va cîștiga echipa care s-a odîhnit mai bine... Un pronostic? Acum e prea târziu... După meci!” Mai sînt cîteva minute pînă la fluierul arbitrilor. Cele două echipe se îndreaptă spre gazon. Pe drum, mai „furăm” cîteva victorie de la PIRCĂLAB: „Mie ureu să spun cine va învinge. Cred însă că victoria va reveni echipei care va depăși momentul critic al primirii primului gol. Așa că rămîne să aflăm cine o să marcheze prima...”

Înainte de meci, Motroc zîmbeste încrezător... Speră că micuțul Florin se va fotografia, în primul an al vieții, cu prima Cupă cîștigată de tatăl său, Degete speranțe...

Arbitrul a fluierat. Finala Cupei a început. CINCI MINUTE DUPĂ JOC. Epuzanța finală a luat sfîrșit. Sorții au decis: bucurie la Dinamo, amarăciune la Rapid. BAZIL MĂRIAN a devenit mai locvace: „Stîncă să știu, după cele 90 de minute de egalitate, nici eu nu mă așteptam la această „explozie” din final. A învins echipa cu un moral mai bun. Cît despre arbitraj, necoșîngător: cel puțin penalțul din ultimul minut a fost complet gratuit”. Cel mai fericit dintre dinamoviști este LUCESCU, „eroul” meciului: „Cred că niciodată n-o să mă trîtească un asemenea meci: de la amărăciunea rezervelor la fericirea de a marca golurile victorioase. Pur și simplu, îmi lipsesc cuvîntele...”

blestemata de minge a luit bara. Ce să vă mai spun? Restul a fost văzută cu toții...” Ultima cabină, cea a arbitrilor. VASILE DUMITRESCU este de părere că „Meciul a fost foarte frumos. A învins echipa care a dovedit mai mult calm în fațea de finalizare. Dacă au mai fost infracțiuni nesancționate în careu? Nu, nici una, ci numai pretenții...”. Mă întorc între dinamoviști. Îi caut pe Pircălab, a cărui precizie s-a adevărit. Lipsese. Extrema dinamovistă este purtată încă pe umerii supporterilor. Mă uit la ceas: au trecut 15 minute de la sfîrșitul meciului... Ovidiu IOANIȚOIA

DIENST E DE VINĂ?

fiuierului. Cursă Năsturescu, o cădere oarecare și... penalți. Ceea ce-i luase Rapidului cu cîteva minute înainte, arbitrul Dumitrescu îi redă, absolut gratuit, CADOU. În tribune, chiar și rapidiștii dezavează gestul. Dar Neagu trimite în bară...

Urmare din pag. 1)

„albilor” egalarea. În loc de 2-0, 1-1. Este „atmosferă”. Fotbaliștii sînt din ce în ce mai nerăzuși pe teren — efect al arbitrajului, iar tribunele fierb — tot efect al arbitrajului. Minutul 90 pune „trîșcă” amarei prăjituri pe care ne-o oferise pînă atunci cavalerul

Meciuri amicale

- METALUL HUNEDOARA — F.C. ARGEȘ 4-4 (3-1). În prezența a 10.000 de spectatori s-a disputat meciul amical dintre formația locală, Metalul, și F.C. Argeș, care s-a terminat cu un scor egal 4-4. Au marcat: Pleian (min. 10), Păunescu (min. 20), Ciocănuș (min. 34), Steiner (min. 58) pentru Metalul. Ceașcu (min. 30, autogol), Radu (min. 51) și Dobrin (min. 70 și 84) pentru F.C. Argeș. V. Albu-coresp. principal
- CRISUL ORADEA — METALUL SATU MARE 2-0 (0-0). În cadrul pregătirilor pentru barajul de promovare în divizia A, fotbaliștii orădeni au susținut diminecii un joc de verificare în compania echipei Metalul Satu Mare. Jocul, în general, a fost echilibrat în primele 45 de minute. După pauză, jucătorii de la

PRONOSPOT

- ASA ARATA O VARIANTA CU REZULTATE EXACTE CONCURSUL PRONOSPOT NR. 24, ETAPA DIN 16 Iunie 1988
- 1. Inter — Milan (pron. pauză)
- 2. Inter — Milan (pron. final)
- 3. Bologna — Torino
- 4. Bari — Verona
- 5. Catania — Potenza
- 6. Lazio — Foggia
- 7. Livorno — Reggina
- 8. Messina — Perugia
- 9. Novara — Genova
- 10. Padova — Modena
- 11. Palermo — Catanzaro
- 12. Reggina — Monza
- 13. Venezia — Pisa
- Fond de premii: 355 432 lei.
- Rezultatele meciurilor 1-3 care se desfășoară în noaptea vor fi comunicate în numărul următor.

